

Вірші про життя

Анна Бабій

Юна дівчина

Вона така прекрасна та мрійлива,
Неначе квітка, що цвіте в садку
Вона лиш розправляє крила
І думку лиш висловлює свою.
Її всі критикують, та дарма
Вона така прекрасна, молода
Але чомусь вже сива скроня видніється з-під усмішки ясної?
І ні це не природа , це життя
Важке життя у нашому суспільстві
Страждання горе , вічне каяття і ще суспільство, що завжди довкола.
Це те що нас вбиває,
Ранить душу,
Але вона завжди іде вперед
Із усмішкою і в спротив вітру
Що в котре наймається її зломить
14.11.2023

Життя

Усе життя одне паскудство,
І жити хочеться, чи ні?
Незнаю ,навіть не згадаю
Коли сміялась не в ввісні.
Навколо все таке туманне і очі просять темноти ,
Бо це життя, не бездоганне
Воно таке яке вже є
Довкола всі такі щасливі та я одна чомусь сумна,
А може нам лиш всім здається і плакати усім пора?
Можливо кожному нестерпно?
Можливо в кожного болить?

Та лиш на публіку, як завжди щасливі ми й щаслива мить
18.12.2023

Жадане щастя

Чи всі щасливі?
чи всім добре ?
У когось може душу рве,
У когось може біль нестерпний.
Та нам потрібно лиш одне...
Одне, єдине, незбагненне ,
Те щастя що тікає в вись
І кожна спроба наздогнати
Занурює ще більше вниз.
Можливо щастя нам нетреба?
Можливо це лиш привід жить
Щоб знову вкотре і як завжди
Ловити щастя й не зловить.
Можливо щастя не утому
Можливо просто треба жить
Та ми нестерпні, ми як завжди
Ідем ловить, щоб не зловить
Невже так важко зрозуміти?
Що кожна спроба це лиш біль
І краще жити, просто жити,
Без зайвих слів й без зайвих дій.
Сьогодні краще поспівати, підтримати когось у грі ,
А не іти і знов ловити
те щастя, що завжди нам скаже ,Ні.
19.12.2023

Душа

Душа жива, вона ще не змарніла,
Вона ще така чиста і проста,
Неначе квітка що цвіте у полі ,
Де зовсім не торкалася рука....
Рука людини доки не торкнеться

Весь світ буде співати й світло жить,
Лиш дотик той лишає на ній плями,
Масткі , такі що вивести ніхто іще не зміг.
Можливо хтось зі мною б сперечався,
Та слід той найболючіший з усіх,
Бо лиш людина залишає рани ,
Які вже не загоїть цілий світ.
Ці рани рвані , кров'яні страшенні,
Від них немає ліків, а ні трав
І хтось сказав би все це не смертельно ,
Та це смертельно ,хто б що не казав.
19.12.2023

Час

Час невпинно збігає,
Новий день настає
І дає нам надію,
Сонця промінь ясний.
Світ довкола байдужий,
Час тихо іде
І проблеми повільно за собою веде.
От би нам віднайти від проблем всі ключі
І нести по життю лише промені сонця ясні ,
Але ні, час повільно біжить
І лиш сонця промінь невтомно стоїть.
26.12.2023

Важко в світі жить

Душа болить і настрою немає.
Не жду я свята,
Важко в світі жить.
Лиш сум приходить з кожним новим роком
І біль нестерпний,
Ранить душу знов.
Вже радість не приносять мандаринки
І свята не чекаю як завжди.

Ці дні для мене просто сірі будні,
Не наче й не приходив Новий рік.
Вже не чарують душу ніжні співи
І мультик не цікавий як колись,
І кожен рік для мене це лиш дата,
Що з кожним роком додає нам літ.
Ніхто вже не дарує подарунки
І радість на обличчі просто збіг,
Бо новий рік для мене не потрібний .
Бо кожен рік приносить тільки біль.
30.12.2023